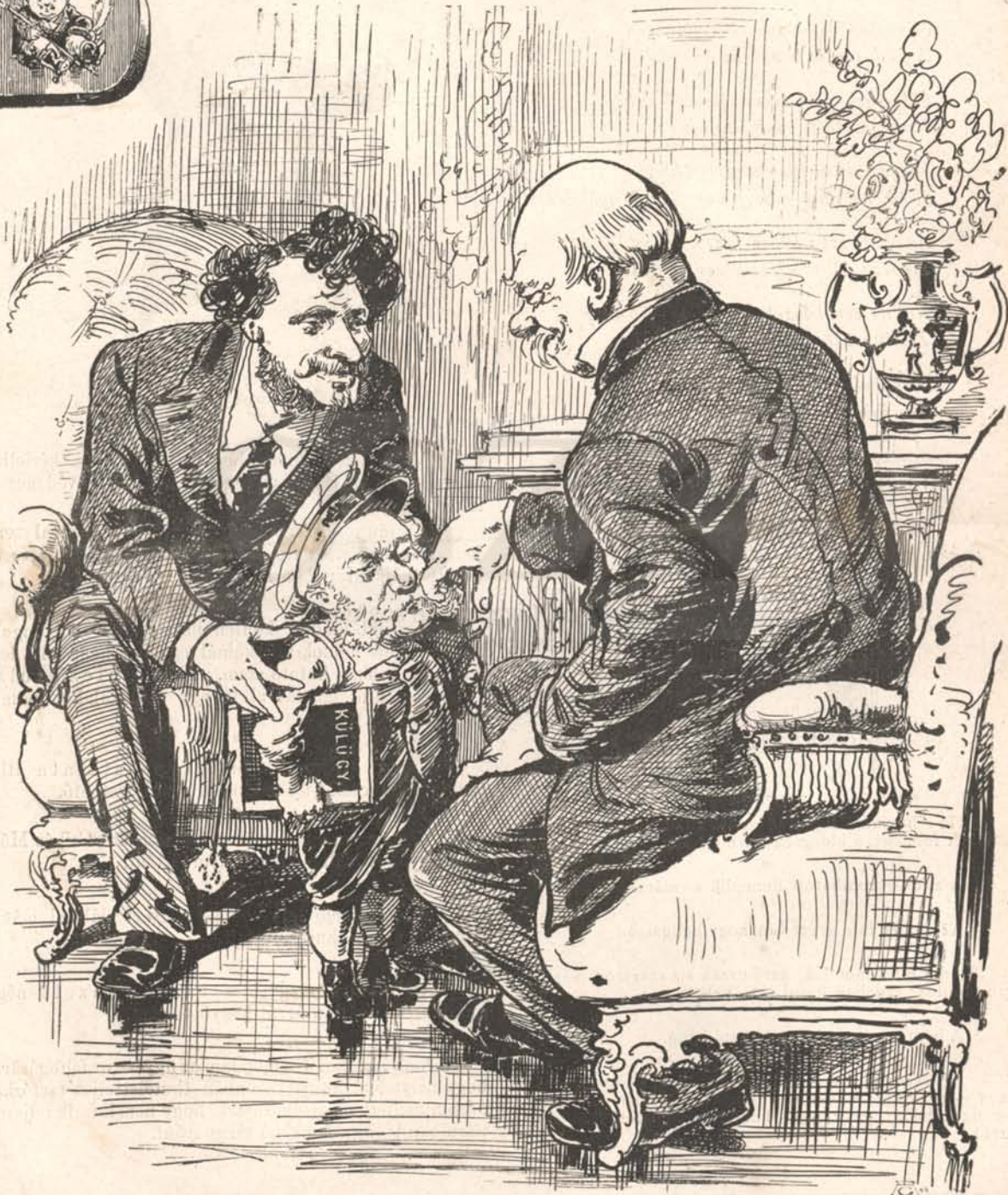

BORSSZEM JANKÓ

BISMARCK BÉCSBEN.

*A—y Gy—a. Ime herczegem, bemutatom utódomat. Ez itt Haymerle.
B—ck. Servus, fucska!*

Bismarck vizitje.

AHEGY megindult, Mahomethoz ment el
 Vas léptekkel im közelg a vas ember,
 Mint üstökös, melyet döbbenve lát
 A föld, amint vonul az égen át.
 Már puskaport visz a gönczöl-szekér:
 Észak medvéje vonit, enni kér;
 Fegyverzetten jelen meg új iker,
 (Nem három már,) kettőnek győzni kell.
 Az arató szűz búsan néz, kalásza
 Tiporva dől el s lesz véres barázda.
 Nyílás körül hetykén ugrál a — b a k;
 Tessék rá löni, löjje a ki vak.
 A skorpió ollóját feni már,
 Oroszlán bődül s vértszomjazva jár;
 Harcot mutat, harcot jelentve fel-
 Vonul mind a tizenkét égi jel:
 S a föld gyomrában is tüzóriás
 Űstjében készül a földindulás.
 Így megy vizitbe Bismarck, így szokott:
 Emelgetek előtte kalapot!

KATHEDRAI BÖLSESSÉGEK.

Ha a hévmérő higánya lecsik, a hidegség alább száll;
 ha ismét fölmeleg, a hidegség fölemelkedik.

A zsidók szombaton ünneplik a vasárnapot.

Az ember füle azért van, hogy hallgasson.

Ami most mondom, azt huzzák alá százszor, mert nagyon fontos; azonban leírni nem kell.

A betű nem más, mint látható hang.

Mit kénevé pl. ész — erény — becsület; kötőszó: méz — enyv — pécsét; tulajdonfőnév: ostoba — szamar — tudatlan; segédige: bába; gyűjtőnév: koldul — kéreget; indulatszó: fucs!

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Midőn azt kívánom, hogy a törvénytörők kéréssel-
 tetlen szigorral járjon el, jogosan követelem védenczem
 fölmentését.

Börtön-rendszerünk jelen kirívó hátrányaival szem-
 ben megmagyarázható, hogy a szabadság-büntetés az
 elítelt óhajának ritkán felel meg.

A megtámadott kietlen pusztaságon bolyongott,
 hol az alföld homok-buczkáinál egyebet nem lel a leg-
 szorgalmasabb kutató szem, midőn az utca tulsó
 oldalán álló lámpás alatt egy setét alakot pillan-
 tott meg . . . .

A tek. kir. tvszék böles tapasztalata átlá-
 tandja, hogy csalás ily módon el nem követhető.

Védenczem egyszer öklével orron ütö Csikós Már-
 tont, egyéb szóváltás köztük nem történt.

Mielőtt ideje lett volna segélyért kiáltani, már a
 szomszéd faluba hurczoltatott.

Az elhalt özvegyet s ezzel nemzett négy
 apátlan és anyátlan árvát hagyott hátra.

Nem akarom azt mondani az ügyész ur felfogására,
 hogy helytelen, annyit azonban tiszteletteljes tartózkodásom
 mellett megjegyezhetek, hogy nem látszik teljesen
 tisztában lenni a fenforgó tárgy iránt.

Csok jása! Padisah!

Jaj haj igyunk rája,
Mienk már a bosnyák rája,
Kész van a baráti láncz,
Csokjasa Padisah!
Török alliance!

Vészes Novibazár
Enyhe karokba zár,
Minket véd a sáncz.
Csokjasa Padisah!
Török alliance!

Rég is öllekztünk
Mégis összevesztünk,
Vérig ment a táncz.
Csokjasa Padisah!
Török alliance!

Szofták, már most gyertek
Mindent máskép lelték,
Rendben a bilance!
Csokjasa, Padisah!
Török alliance!

Bismarck Bécsben.

— Távírat. —

Nagyszerű fogadtatás. Már a város határain kívül fehérbe öltözött, rózsakoszorús vám-hivatalnokok járultak a herceg elé, kik az új német tarifa dícsőségére himnuszokat zengedeztek. A város utcáiban ünnepiesen díszített adó-melvények; felfüggesztett alkotmány-paragrafusok fűződnek az árboczok köré és szegik be az ablakot és erkélyt.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentiús.

Indiscretio a diáktól azt kérdezni, hogy »hány az óra?»

*

Ha éhes vagy, alugyal.

CYCLOPEDIA.

Asztag: nonpussumus. — Árnyalat: folyópart. — Börziáner: timár. — Bérletszünet: faczérkodás. — Bambus: ostoba. — Concurrrens: futó zsidó. — Farmer: bérkocsis. — Füttykös: kanári. — Kapálódzik: a szőlőműves. — Kefelevonat: a por. — Látlet: talált pápaszem. — Lukánusz: tautologia. — Lónyay: Brachfeld. — Pongyola: magyar zsidó olasz folyón. — Rostélyos: kanális. — Szemmérték: a véka. — Telivér: a véres hurka. — Tusakodik: a ki zubanyt használ. — Tompor: pisze. — Turós-csusza: giliszta. — Zuza: mozsár.

Mokány Berczi a dombszögi kaszinóban.

— Czirkusi dolgok. —

Hipp hopp!

Legyik vasárnapya ennek a czirkusnak, mondok, hétköznap is; megtsztelem magamval.

Csak a lúba van maság igazi embörség. Különb a ministernél; mer csak a' tud az kormányzás-hol, aki türi a zabolát; különb a tudósnál, mer nem számár.

Hogy a placczomra jereszkedek, javában cselekedte a Tomporella, a grácia-tánczosné. Kitoltam rá a gukkeromat; oan közel csavargattam magamhol, hogy nem a tulipántos gyuródeszkán, ha' jaz én orromon ugrát mán. Á neveletlen vin simli örömbibe hullajtotta a czitronyot. Ezt e' nem nízhettem. Látok egy mandulatejes házalót.

— Hé, gyalog Kugler, kajáttok oda jaz árpaczukros nímeknek, ide, a hány pomeráncsod van!

Oszt marokra fogva vagy tizet, dobátam oda a czitronyok közé. A pojáczák mind fölkapdosták és oda jadták a lebegő tündérnek. Elyet ott fogott a főlovász

bekapta. Akkor látta csak a vakaróczi gavallér, hogy a citronyba tanát bele harapni, kelne ki belülre Küfferlecsokoládénak!

Nagy tapsolás kerekedett a mű-szérübe gavalléros tempóm fölött, akit én nőmös kalapbillentéssel köszöntem meg.

Czapelnek be vikszos pádimentomnak hummi viaszkos vásznat, akinek a szagát mán azé se szeretem, mert mindig a beteg tehenemre emléköztet. Menek ki ikább a manézsbá, az én pomeráncsos mivisz lögyikémnek bemutatkozok, hogy én vagyok Mokány Bertalany de Domszög et Bugacz.

— Charmée, monsieur, de votre gentillesse.

— Oh, ego plü sarmé áncor dö vu! Vóter dánsz szür szó vain dög, été pur móá lö kómbel dö la bokor-ugrás, mondám neki hízeltedőn, megsimogatván a táltos derekát, mijalett a madmazel csipőjére esett le a kezem feje, akit ű nagyon szivessen is fogadott, mer oat vágott a körmömre, hogy akkor is bekapom, ha nem pomeráncsot, de citronyot hagyigálok neki vele. Purkoá nő vulé vü pa anbanduláre avek moa une proportion?

— M'sieur? sipítja ű. Nyilván nem fogta jól föl a beszidemet.

— Ün proportion, scilicet ferhálnisz, magyarázám neki jó akarólag.

Erre oan csattogó kaczagást kezd, mint a gilicze.

— Purkoa pa, bell túlipánt de mon ám ámuró? szorítottam a kis hamist. Zsó szvi svalié hongroá e poszesz-ször dö 350 sen dö terr.

Még jobban nevetett az aranyos és ragyogtatta a csikófogát, mijalett a szügye csak úgy ugrát a kaczagástul.

— Ah, une liaison? . . ah ah! . . no erre, mondá francziajávul, nagyon rosztermése van önnek; s ezzel oda fordult Feinknopf Dolfihol, ki egy petrencze bukétot, meg egy köpöládányi bonboniért nyújtott át a haszonleső donyesznak.

Hát má nem ölég hogy a földjeinket kapdossátok el, ti oszorai Kamathlábyak! . . gondolám magamban, de nem szállaltattam meg a tenyeremet a pofulattyján, mer ippeg az elektrikus harangjel bizsergett végig a lószalonyon.

A Nibelungokat fordította át Rencz a Wagner Rikhárd muzsikájából lönyelvre. Mán a lúprimadonna el is nyertette az antré áriát. Placra leginység! Nimet lovagjátik. No a mien vitézek vótak ott a Szigfrid meg a Vótán, a fél kezemvel három kassal hagyintok föl a levegőbe ien kompaktor leginyekbe ójtott rittereket. Az egyik aszongya: ájjak féré!

Ugy is oan kedvem vót, mint az eczetfának. Mireggő vát vóna bennem a bontófüsü is. De mégis tartottam magam.

— Hallod-é te egyébhai nimet! mondok neki nőmös mértékletességgel; ha be nem fogod aztat a szakajtó szádat, ugy az elevenyedre hágok, hogy a veséd menten kibuggyan nibelungenbrátennek!

— Ohó! ugatá ű.

— Ne vássad aztat a fótos cigányfujtatót, akit tudőnek akasztott belé jaz görhes mellkasodba az a valha llabéli fő istened, mert hozzád vágom a Rencz istállóját!

— Da mecht' i pitten!

Torkig vótam, de csak nem hagytam uri véretem felfortyantatni ettől a fidibusz tartótul.

— Nimet, mondám neki elfujtott hangon. Megnumerizáltad-é az csontjaidat? Mer egy ütissel ugy szét-

hagyigálom őket, hogy össze nem keresed még a világon vagy, össze nem ró a hány pesti kilórgos van és felemás tagokkal sántítasz bele abba ja nimet paradicsomba a Krimhilda lába alá törő rongynak!..

Erre megijedt az istenadta s úgy fére ugrott, mintha magam sziveskedtem volna fenékebe rugni. Csak szép az a férfijas, szittyá energia!

Közbe mán rakta a tánczot a sok lobogós hajú szölke tánczosné. Eggyike úgy hozzám hajult mosolygó

ábrázatával, hogy elibéje tártam az karomat és kínáltam tejszinhabos bonbonnal.

— Sie schenieren mi ja in mein ballabüll! Gen-gen's nid toni mid eanere fadi Zuckerln? mondá nekem bécsi ánglius nyelven a fűrtös angyal.

— Nikt hász i Tóni, szondern Berczi, vidme inen májn herczy, szi czukersterczy! zöngém neki, hogy szerelmes kebelembül ajkaimra böffent föl az érzelem rimes szózatya. Venn hábe ik auch grób gevézen mit dummen kerl: szi visszen ja, dasz slekte mencsen unter den stír ájn kalbl légen. Snell, gelibte elfe, gében szi mir randevu auf czelfe! sugám oda neki.

Erre elkacszintotta magát és biztatóan hunyorított a kék szemivel.

— Virklik, frájla, ire augen szind ájn blauesz vunder! rebegém, a rózsapiuos fűlihöl hajolva. Amely bókra maj kijesett a taktusbul. No ez a tied, Berczi!

Küetkezett Lurlin kisasszonyka vízi művelettye.

No, én is értem a »vízi« műveletet, de mán itt hap-ták ország, megállj világ! Azt nyögik a köttők, hogy aszongyák sokat bir meg az nyői sziv. De hát még a tüdeje! Lebukás előtt úgy szedi magába a levegőt, mint a kacsa a bogarat. Oszt lejereszkeedik az üveg kád fenekire és ereszti föl magából a szuszt apró hólyagokban, fűz-ném igaz gyöngyöknek abba jaz kerek fehér nyakába. Mer nem vikony keszeg ám ü, hanem kerek ponty, rántánám ki édes magamnak.

Hogy kiszállott a vízbül, azon csepegőn az mellyem-lől szerettem volna szórittani. A nyakambul lekanyarítottam a gubámot és galántossan az üvébe akasztottam,

akit a publikum megest szörnyen megtapsót, maga megnyájassan köszönt meg. Ó Lurlinka, mér nem vagyok én az a lebegő, akit magadba jeresztesz! Ide az karjaimba! Forró szerelmentül elmulik lucskosságod!

Sohajtvá zökkentem a helyemre s busan kavargattam elmémben aztat a fájós gondolatot, mér hogy be nem ütött a repczém. Persze, most én se tehetem, hogy vízi nimfát fogdossak. Már csak a szárazföldivel köll kitelelnem. Söhajtásaim bánatos ökröndözéssei közé ezerre csak bele nyillalik egy nagy jajkiáltás. A Kúk műjgró úgy hozzá vágódott a karámhol, hogy kétrét csuklott meg bele. Odaszalannék, hogy segítjek: hát

mellettem az ozsorai Kamatlábának a Czili felesége nem a térgyemre esik? No, börzekutya, megbosszúlok magamot! Fogtam a jebuzeát, oszt toltam magam előtt a manézsba, ahun éppen Tomporella kisasszony a Dávid nyakát simogatta. Mondok neki:

— Ne vegye ki frájla a más gallérjából a bogarat, mer a maga ránczába mászik.

Ugyis vót. Csitt, csatt! Piff, poff! Én meg hipp, hopp!

Hogy környülkeresem a manézszt e'kis gyujtóért, hát még ott döglök előttem a nibelungbeli papiros-

sárcány. A lelke utolsó szikráján szereztem tüzet a cigárémnek.

Aszongya erre egy nimet vitéz:

— Entscholdigen, rauchen ist verbothen.

— Kus, intém ötet szeliden. Venn ungehájzer kann brennen, kann ik rauken.

— Eine Keckheit, so wahr ich leb!

— Tyüh! Hát ien nyelven orgonálsz? ...

Ezzel hátra legyintve a kezemet, az ökörfejet lelőttem és megösmérem alatta a Glük Mörícztot, aki még

tavaly a buzámat ócsárólta, azóta hordár lett, ma meg nimet ritter. Ien mestersiggel csak nimet ritterséget válthat a jordány. A magyar nőmösséghöl többecske köll. Hatvan perczent. Ki is veszi rajtunk, üssön bele a két-rétü Várady!

Jó kedvem szottyant. A mü-donyeszka szavát állta. De azért nem hanyagútam el a penátes után a lárest. Szóllaltattuk a csöndest is, nibelungenos hajjualig.

TÁRCZA.

Az állatkertből.

— A B. J. eredeti tudósítása. —

A »B. J.« részéről kiküldtettem, hogy biztos tudomást szerezzek a lapokban említett állatkerti botrány mibenlétéről, továbbá arról, mennyiben alkalmas Tigrino urfi és Tigrella k. a. között fennforgó differenzia az európai nagy kérdésekre és nevezetesen a keleti kérdésre befolyjni.

Tapasztalt reporter létemre kellő előkészületeket tettem feladatomban sikeres megoldására. Uti málhám: jegyzőkönyvem, irón és egy szagos üvegecske volt. Ez utóbbi az állatkertben lengedező nem szalonképes illa-

tok egyensúlyozására. Így elkészülve kora reggel utnak indultam.

Gavallér ember lévén, nem mentem gyalog, hanem felkapaszkodtam a közuti vaspályára, mely fél napi utazás után, miután a félvilágot megkerülte, állomást tartva Szikszón, Korompán, (Szikszay, Korompay állomás) végre csakugyan elvitt a városligetbe, alig fél mértföldnyire utam céljától.

Alkonyodott, mire odaértem. A bejáratnál megállók, hogy három piczula árán jogot váltsak a belépésre. Megtörténvén, áhitatos gondolatokkal léptem be azon helyre, mely új vizözön esetére hivatva van egy jövőndő világ számára megőrizni az állatvilág benépesítőit.

A bejáratnál levő papagály sikoltozással üdvözölt, jobbról a sasvár termeiből rekedt visitás hangzott; de én sem erre, sem amarra nem hajtva, lelkiismeretességemet mágnestül használtam, s ez járatlan utakon, tekervényes ösvényeken, egyenesen a vadállatok tanyája felé, vérszomjas fenevadak ketreczébe vitt; azaz hogy nem bele, mert nem bírván biztos tudomással e palota lakóinak vendégszerető voltáról, jobbnak véltem az előteremben maradni, mely igen csinos, alig karvastagságu vaspálczákkal van a belső termektől elkülönítve.

Eleinte Tigrino urfit akartam meginterviewolni, mint a kitől több őszinteséget, férfias nyíltságot várhatam. De tudtomra adták, hogy fenntisztelt ur még csak rövid ideig tartózkodván Magyarországon, eddig még csak az beszélhet vele, ki a Védák nyelvében jártas. Az igazgatóság különben már beíratta a VI. ker. népiszkolába, nehogy a hírlapok szót emeljenek az állam nyelvénél illetlen mellőzése miatt.

Kénytelen voltam tehát Tigrella kisasszonyhoz fordulni. Ennek lakásánál azt az észrevételt tettem, hogy a bájos hölgy boudoirján a rendesnél még vastagabb vaspálczákat vannak, mely elővigyázatot, tekintettel a világ romlottságára és az erény megőrzésének nehézségeire, indokoltnak találtam.

A fő-czerimonia-mesterrel beküldöttem névjegyemet, még pedig élelmes reporter létemre egy ötfontos rostélyoson.

Mire azt az értesítést nyertem, hogy az urhölgy azonnal megjelent.

Fület és czeruzát hegyezve vártam. És csakugyan megjelent. Toiletteje legújabb divatu, fehér-fekete pettyes a szővete és egészen testhez illő a szabása. Hurszát gráciával hordja s a végével csapkodta is karcsu lágyékait. Méltóságos tartással és barátságos mozgással üdvözölve azt kérdé tőlem:

Ö. Ki ön?

Én. A nevem Siegel Márk, a »Borsszem Jankó« világlap tudósítója vagyok.

Ö. Ismerem a lapot; sokszor megtámadta a fajmorról nevezkedett, immáron megjuhászodott idevaló ellenzéket, többször pártját fogta nekem és állattársaimnak a közsivü igazgatóság ellenében. Mit kér?

Én. A közönséget nagy igazgatottságban tartja az a kosár, melyet fonséged kecses talpai a héten osztogattak. E kosár valódi indokai kifürkészésére vagyok kiküldve.

Ö. Óh uram! Ön kiméletlen kézzel markol gyöngéd tigriskebelem szentélyébe és kíváncsi szemekkel kutatja szívem legféltettebb titkait —

Én. Engedje meg fonséged, hogy arra figyelmeztessem, miszerint magas állásu személyek magánviszonyai mindenkor alá voltak vetve a világ itéletének; véleményem szerint tehát leghelyesebben teszi, ha őszinte vallomás által eloszlatja a város-szerte szállongó állhíreket.

Ö. Legyen tehát, szólni fogok; bármennyire tiltakozik is szemérmem a világ tolakodása ellen. Igen, Siegel Márk ur, visszautasítottam őt, fajom fiát, bár szívem nem érzéketlen iránta. De mikor közsivü mostoha

apám*) oly kevéssé ismeri a női kebel titkait. Rendelkezik fölöttem, anélkül hogy megkérdezne és találkat rendez fényes nappal, egész világ szeme lettára egy petit souper alakjában. Apropos petit souper. Kegyed okos embernek látszik és így érthetőnek fogja találni, hogy az ember, még ha állat is, ha meg akarják házasítani, a dolog praktikus oldalát is szemügyre veszi: és itt az a kérdés merül fel, minő véleménye van Serák urnak a házasságról? Attól tartok, hogy a szentírás szavaihoz fogja magát tartani, mely szerint férj és nő egy test és azt kívánja majd, hogy az én részből leendő felem is jóllakjék. Azért is tetszik nekem ominózusnak az a petit souper; mért nem grand souper? Holott ez sokkal inkább volna helyén, tekintetbe véve, hogy a szerelem mennyire élesíti az étvágyat. Követeléseimet három pontban formulázom:

1. Engedtessék át kettőnknek viszonyunk független rendezése.

2. Az egybekelés idejét szintén mi határozzuk meg.

3. Rangomhoz illő ellátást követelek.

Megtudván amit akartam, ajánlottam magamat. Körmöt akartam csókolni, de egy tekintet ezekre a hat centiméternyi nyujtványokra meggyőződtem felőle, hogy jóval tanácsosabb lesz szóbeli kézcsókkal hódolni a tigris hölgynek.

A többi állatok búsan néztek utánam.

— Barátom, dörmögé a medve; egy hete a magam cukrával élek s ébren nyalom a talpamat. Ebből csak meg nem élhetek!

És nyögte a zsiráf:

— Óh uram, három hónap óta salátán tengődöm. Teve szomszédától megtanultam a kérődzést — de az mégis csak activ koplalás. Ugyan, tegye szóvá ügyünket lapjában.

— Márk! sugott felém a szarvas. Én vagyok az öreg Hirsch, a te rokonod. Löw s Bär promessere bőtölnek; de én nem győzöm. Segíts!

S szólt a strucz:

— Ugyan, uram, eszközölje ki, hogy a budapesti jótékony nőegylet tagjai a viseltes kalapjukról ajándékozzanak néhány tollat a farkam számára.

— Én sem bánám, mondá a hiúz, ha bundám részére egy kis feregport szerezne. Azt a pár kegyes varjut, aki legelészett rajta, az igazgatóság lelőtte fáczánynak.

Mélyen meghatva s mindent megígérve, befogott fülekkel tolongtam át a sokaságon, nehogy több panaszt is halljak.

Visszamenet megtettem azt a tréfát, hogy kiürítettem illatos üvegcsémet és megtöltöttem az állatkerti tó vizével. Persze nem maradt benne egy csepp sem. Emléül még néhány sziklát dugtam zsebre és azzal otthagytam a budapesti Jardin de plantes-ot.

Hogy hazamenet ne oly sok ideig utazzam, kísértáltam Rákos-Palotára, ott felhasználtam az államvaspályát és feltízre már itthon voltam.

*) Serák igazgató ? B. J.

IRODALOM.

Tedvesz Fojdó bácsi!

Idaza van, ha medszid élte, hogy egy idő óta annyit ilot Önnel levelet, mitol mál véde isz van a vatácziónat és szojdalmatoszan tellene fojdatni a tönnyveimet. De hát nem tehet le a tujtáló telmészetemlöl. Medint atadt valami a tezembe, amile nézve szépen téjem Fojdó báczitám fölviládoszítását.

Hát amint a papa asztalán tejeszedet, medlátom ezet a muntát: „Budapest és környéke”, mejet szejeszetenet a Dejlóczy Gyula bácsi, med a Duláczt a Déza bácsi, mind a tettő dottoj. A 3-it tötetben Hojváth Fajtasz bácsi tözli a fővájosz leilászat m ü s z a t i szempontból és a 88—98 lapoton tőjténeti tájétozását annat, hogy ő s z e l i n t e melyet a fővájosz éjdetlő nevezeteszebb doldot. Hát ebben a czittben mint nevezetesszedetet fölhozza példánat otáért: hogy mitoj édet le a német színház, mitoj állítottát az első vizesz diszeldét (medfojditva ataltam mondani); mitoj tettét oda a Muzeum teltjébe a Tubinyi-féle tövet (melyet a tudósz főmélnöt bácsi p i j a m i s z n a t nevez); mitoj hujezoltottat be a muzeumi hivatalnotot; mitoj vezettét be a muzeumba a lédszeszviláditászt; mitoj épült a Holváth-tejtben Budán a német alena sztb., sztb.

Ez netem mind nagyon tetszett; ezat azt nem éltem: Faltasz bácsi mélt halldatja el azt, hogy példánat otáért: mitoj épült a m a g y a l nemzeti színház és mitoj hoztát be a fővájoszba a dázviláditászt? Mitoj épült a m a g y a l népszínház? Mélt nem említi med a tlónitász bácsi a lóvonatu vaszutat? Hogy a lédi Lloyd-épületet mitoj emeltét, azt tudni minden eszetle hasznosz, de ajjól, hogy Budapeszten egyetem van: szintén éjdetesz lett volna medemlétezni, vagy hogy mitoj épültet a vegytani, az élettani, anatomiai ész tlinítai palotát, amelyet ledalább isz vannat olyan fontoszat, mint a lédi Lloyd-épület. Azt hiszem, nem lett volna fölözledelez medemliteni a tét válosz házát, a tőzteltet ész a művészházát, ha mál med-őjötítette azt a bizonyára fontosz eszeményt, mitoj bontottát le a váloszejdei dlót hidat.

Azt beszélte minap Szándoj bácsi a papánat, hogy e jelesz munta medilásza a fővájosznan több ezej fölntjába tejtült ész hogy Tlefolt minisztel bácsi az olszád töltszédin ti isz nyomtatta. A szeltesztő báczit bizonyoszan azélt, mélt nagyon el voltat fodlalva, tetten fodóztottat össze ész iltat a tötet elejibe egy mászfél lapla teljedő előszót, azon tivül egy betüt szem, mélt épen fájt a fejüt.

Télem, édesz báczitám, magyalázza med netem ezet a doldot, mejt én méd tiezi fiuczta vagyot ész nem élthetet mindent ugy, mint a nagyot.

Ezzel majadot, Fojdó bácsi tezeit czótolva,

hü tisz olvaszója

Vigyázó Laci.

IDÉKI TROMBITA.

Zombor, 1000. 800. 70 9. szeptemberba.

Szerebni brate Jankó!

Hindostan, Beludzisztán, Afganistán! —

Birna inekelyi megboldogult angol követsig, ha meg nem eltik vóna, azt a nótát: »danas jesno, sutra nismo, priko-sutra bog zna dismo.«

In nem is tudok hogy mirt akarják számár tatárt civilizányi, mikor nem ara való. Nem használta mig az se nem, mikor fejedelmeiket akasztottak is agyu eli ketették. Hiszen azt tudhattak hogy mohamedán videlmez ésí fészkit is szabadságot, is hogy most civilizáció apostolait lebeskáztk mint a birkát žaliz másfil Europa. Na in tudom hogy engem Kabulba sohase meg nem elik mer nem elmegyek oda.

Már plebót sokkal hamaráb írheti baj, ha oda menne missionariusnak, vagy oránusnak, mert plebó sokkal jobban szereti az »ona«-t mint az »one«-t. Hanem jobb szereti í mig is itthon czimzetes pispek lenyi mint Potkamengatunguskába bibonokirsek. De mig tán szent se nem szeretne lenyi azon az aron mint lettik a Nangsakí barátok.

De ehun ni már megin csak plebót piszkálok, pedig eszembe se vóta. Csag az jutotta eszibe nekem hogy ottan mig kipit se nem szabad meglátnyi fehirszemilnek, hát mig a..

Már hallunk, hogy muszka czár meg akarja halnyi is lesz nagy háboru. Ha maghalja: neki is nagy baj, nekunk is. Eszevisza írják ijedséget, zenyim felesig már úgy meg van ijedve, hogy házi szenteltviztartóba pálinkát entete bele mikor ujságot olvastam neki, is zin poharamba meg entette szentét vizet. Szegény asszony fil nagyon katanáktul, mer hát mig elig esinos, is katana nem marad bikivel aszonytul.

Barátom Ago Mamuzsityot kieresztettik dutyibul. Szeginyke politikái fogoly vóta kit hitig mer alapította pučka kasinót mit most nevezik »pučki okrug« nak, is bescsuktág itet humifile csekilyisigirt. Kilátszot hogy mennyire szeretik helgyi aszonyok. Mikor elsi este elkilenítettik, valamenyi szogáló is egyibb szip lány eszszegyitte fogház kerul, kiket eddig szerelmivel idvezített.

Most mig egy ujság! Szabadkai kezleny vagy nem is kezleny hanem ellenér szerkeszté megházasodta. Mos már csak ugyan van »járom nyakába« mint a »févárosi lapok« mondta. Edig is vóta féladrágos, hanem hiszik hogy szerelemtul most már zseborát is egernek nizi is et font arany helyett mit eddig nyakba hordta visel mostan tiz fontot.

Hej! illik neki mer van neki

A védbeszid vitte neki.

Csak mig adja isten hogy láthasam sukreszendziáját. Maj talán tán megírek azt ist, is boldog esszekettetésnek vele egyit erilhetek. Amen.

Ha angol lettem vóna már rigen fogadtam vóna Csiz Matóra, most vóna kedvem fogadni de nines kivel.

Halotta hirít hogy belementik megin Novibazarba? Inkáb belemennik magányosan lufbalonyba mint igisz hadseregél oda. Alászolgája. Csokolok maga zifiaszony kezit is magának jokat kívánva maradtam igazi jóbarát

Zomboracz Pánta,

ziskolaszéki tagja, is vároaki optynár.

Börzevitz W. M. élczei.

Sehr scharf! Hja, in Nauplia gewesen!

*

Cetivajo fogva! Tekintve hogy meztelen, nagyon esiklandozhatja a bőrét. *(Ájvajo Cetivajo!)*

*

Az ampellografusok 3 drb Göthével jelentek meg az itteni piacon. Képzelem örömeiket inkor Szikszaynál találtak végre egy kis sillert! *(Feun! Hja, der Wöllenschlag der Ostöö!)*

*

Csak Pulszky lehet competens annak megítélésében, hogy eredeti-e a Luther testamentoma. Hiszen ő az országban a legnagyobb lutheránus. Hogy az a végrendelet ő testamentom, azt én is merném bizonyítani. *(Soll das ein Witz sein?)*

— A „M. O. és N. Világ” papiros-kosarából. —

E lesz az Isten igaza!

Első szerelmesem, Jetti! te valál,
Kit koránt elvitt előlem a halál
Érzem sokáig szörnyű veszteségemet,
Alig gyógyulám ki, zenvedésimet.

Második te, Roza; drága kincsem
Kit imádtam úgy mind Istenem!
Benedis, meg csalt, engem a remény
Avagy te csaltál, hiu földi lény.

Nem hittem, hogy még, tudnék szeretni:
Ily két családás, kinjai között;
»De »im kettő, s a harmadik talán
Tesz egem, vagy örök gychennám.

Te vagy a harmadik, édes Katikám
Alig hiszem, hogy benned is csalódnám,
Te vagy menyem, s örök idves ségem
Te vagy szívem, életem s mindenem.

S ha valoban igaz e k é b z e l e t
»Jöjj keblemre s e n y h i s d meg a szívem.
Jöjj hozzám légy örök hitvesem,
Légy, oh lény, örök szerelmesem.

Hiszen csak úgy szép, úgy jó az élet,
Ha párosul vele, öröm, és élvezet
Ugy magosztos a forró szerelem
Ha vele van a viszont érzelem.

Nem szerethetek senkit jobban soha
Te vagy a harmadik az Isten igaza
Benned építtem, vagy benned temetem
A nagy reményföldi életem.

Ne szakasz meg tehát, szívem érzetét
Mi neked növelé a rózsák szebbikét
Olvasza össze e rózsát kebled hevével
Szived leg forrobb szerelmével.

Legyek én kert, és te a virág
A kertben szívem, örök nap sugár
Meg látnád hogy a virág illata
Hírnevél messze messze szállana.

R. T.

— Egy tanító levele. —

Nagyon érdemes és mélyen tisztelt Nagyságos Uraim!
Az ur Isten ismét meghagyta élnem a reményföldi időmet, a melyben nagyon érdemes és mélyen tisztelt Nagyságos Uraimnál biztosan remélve kenyeremet élvezni megnyerendem. Ámbár már 1870-ik évtől kezdve Nagyságtok kenyerét ez évig majdnem teljes évszámítással élveztem, jövőre is ígérem feszült szorgalmamat és hűségemet.

Kérem nagyon érdemes és mélyen tisztelt Nagyságos uraimat — ezen kérelmi soraimat tekintetbe venni és engemet ismét kenyereikkel megadományoztatni méltóztatnék — én bár mely parancsoló perczben leghűbb szolgálja akarok lenni, utnak indulni és a parancsszavakat elfogadva ismét teljesíteni.

Reményilem Nagyon érdemes és mélyen tisztelt Nagyságos Uraimnak kegyes vallása megkapását. — egyszersmind is bátor vagyok jelenteni, hogy a Nagyságos főtisztelendő Prépost ur a kapot tanítói bizonyítványomat megerősítette, és aláírta — és Pestre pósta útján el is küldötte.

Nagyon érdemes és mélyen tisztelt Nagyságos uraimnak
kézcsókolló szolgálja,
F. B.

*

Sir feliratok.

— A n. váradi közös temetőből. —

1.	2.	3.	4.
Nyugszik ez sirhalom alatt »Sz. Lajos« elhunyt, tettemei 62 éveket szemlélt; meghalván Junius 18-án! Béke hamvajaira!	T. András völt az nevem. Míg ez v — ilágot Szemlé — Item, 18 éveket éltem; it nyugszik hideg tetem!	Itt nyugszik M. Sándor Élt Három azaz 3 hónap B é k é ben nyugszik!	Ember álj Meg it mond — Nyugodjék — Békivel. 5. B. Má — tyás szöle — tet 187 — 8-ban feb ruár 1-én Megha lt 19-dik — keserü év — ében Keser gik Nagyvára — d o n. 6. It Nyugszik Egy FeLejt heTetLeN aNya B. GÁBORNÉ. meg Halt az Idén.

Régiség.

(Dr. Henszmann lelete.)

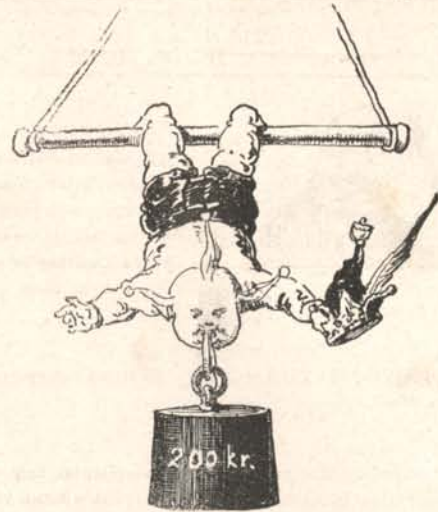
SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Sirius.“ Tehát »sajtóhíba.« No csak igazítsák ki a T. F. jövő számában. — **K.** (Uzgl.) Mit érünk azokkal a tréfákkal, ha nincs hozzá vagyunk szokva, hogy ez apró vadakat a házunkhoz hordják. — **Előd.** Egyikét fölhasználjuk. — **Diderot.** Nagyobb része már megjelent. — **Cheops.** Piramidális ötleteinek javát, fájdalom, nem lehet kiadni. — **K. K.** A javából való. Megrajzoltatjuk. — **„Horvát sorsjáték.“** Csak sajtóhíbak, amiért a szerzőt éri a megrovás, mért nem korrigálta? Hogy aztán furák kerülnek ki belőle, természetes: »czukorhintó; műdarale; allo ora; drágakövet; árn helys égekben (áruhelyiségekben h.) ő fensége; f. h. engedélczelt; eznel folytan; « stb. — **Szegedre.** A pinczér, ha Szegedre vetődik is, csak német marad, mondja a régi példaszó. — **Figyelő.** Actualitásra nincs is szükségök e bolond gombáknak. Így is hatnak. — **Szokratész.** Ön azok közé tartozik, kik akkora bölcsek, ha beszélnek. — **K. K.** Sok benne a használható. Folytassa. — **A. B.** (Pst.) Csak a tény minden okoskodás nélkül. Hanem aztán tény, megtörtént dolog is legyen. — **B. R.** (Bpst.) Jó, jó; de az adressatust attól a földhányástól csak megkimélhetné máskor. Barbár tanár! Porpazar professor! — **P. K.** (Zmbr.) Nincs az a szabadsajtó, mely az ön »nyomatványát« ki merné nyomtatni. — **G. T.** (Bgy.) Egy szegény faragóbérestől csak nem követelhetjük, hogy úgy írjon mint Greguss v. Csengeri, mikor akad elég magyar zurnaliszta, aki úgy ír mint a faragó béres. — **Sz. P.** (Brtty Ujfl.) Ember leszen, aki megérti. — **F. I.** (Bny.) Az bizony furcsánál is furcsább, hogy az »Ált. Tanügyi lapok«-ban egy Winkler Sándor ur Busch világhírű ábc-jéről úgy nyilatkozik, hogy abban »semmi költői izlés nincsen« s hogy »haszontalan rimjálékok.« P. o.

Der Affo gar possierlich ist,
Zumal wenn er vom Apfel friszt.

A tudós pädagógó úgy látszik nem tudja, hogy Busch ezt az ő ábc-éjét a felnőttek számára írta és rajzolta.

Nagyérdemű közönség!

Eddig úgy volt, hogy gyöngé a test,
de erős a szellem.

De a beni Zug-Zug ivadéka és a
Rencz czirkusa azt hirdeti, hogy gyöngé
a szellem, erős a test.

Hát jó, leszek test én is.

Az én csepp voltomnál fogva nagy
föladás, de megoldom.

Mindenek előtt fogaim erejét mu-
tassa az a nagy súly, melyet lelógatok.

Nagy nekem, de nem neked.

Ha önálló nem vagyok is, de önfüggő,
magamtól függő, tehát független.

Nem télek se Rencztől, se konkur-
rencztől, se Zugtól, se abzugtól. Én ma-
gamat, mint láthatod, fentartom. Csak te
ne ejts el!

Hopp! Voilà!

Borszem beni Jankó
nemzeti karómászó.

A folyó év október 1-vel új előfizetést nyi-
tunk a »Borszem Jankó«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.

Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kér-
jük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaum«-épület.

!!! Alapos és gyors segítség minden betegségben !!!

Az egészség fenntartása legnagyobb részt a nyedek és vérnek tisztasága és tisztántartása, valamint a jó emésztésben rejlik. — Ezen czél elérésére a legjobb és leghatásosabb szer

Dr. Rósa életbalsama.

Dr. Rósa életbalsama minden kivánatként a legkövetkezőbb megféléli; ez az összes emésztési szervek munkásságát előzi, egézséges és tisztá vért alkot, és a testnek az előbbi erőt és egészségét visszaadja. — Minden emésztési bajok, névszerint: étvágyhiány, savanyu felbőgös, felpuffadás, hányás, gyomorgörög, nyálkásodás, aranyér, a gyomor étkekkel való túterhelése stb. ellen a legbiztosabb és leghatékonyabb talált hálszer, mely munkának a legelődebb idő alatt kitűnő hatása miatt általános elterjedést szerzett.

Egy nagy üveg 1 frt. Félüveg 50 kr.

Sok száz elismerő levél megtekintése kézen áll. Ez életbalsam bementes megkeresések következtében utávélet mellett mindenfelé szétküldetik.

Mélyen tisztelt Fragner ur!

Felkértem, sziveskét önkénteskedésre az ide mellékelte 18 márkáért leendő Dr. Rósa féle életbalsamot küldeni. — Ezen balsam igen kitűnő szer az étvágytalanság ellen, a lesoványodás és álmatlanság ellen. Oly egynégy, kik éj már az orvosok is lemondtak, ezen balsamtól felgyógyultak s megerősödtek. Kérem jóista fordítáival való szíves írást.

Mély tisztelettel szolgálja:

Stolzenberg H.

Loos-Heinersdorf, Münchenberg mellett.

Szíves figyelembevétel végett!

Minden kelleim tisztelettel kikérdező végett felkértem a sz. ev. orvosok, mindenütt átfórtottak csak Dr. Rósa életbalsamot kéri Fragner B. gyógyszeráról Prágában, mivel azt tapasztaltam, hogy némely helyen a vendékek, ha csak egyszerűen életbalsamot kérnek, s nem teszik hozzá, hogy Dr. Rósa féle életbalsamot, akármillen használati keverék lesz adva.

Válódi Dr. Rósa életbalsam elapható a főraktárban: Fragner B. gyógyszerárban, Prága, Kleinzelte a Spornorgasse sarkán 205. sz. Budapest: Törk József, gyógyszerész. Karaszbos: Müller Fülöp, gyógyszer. Makón: Nagy Adol., gyógyszer. Cskós V. J. gyógyszer. Malozsán: Friedrich János, gyógyszer. Hód Mező-Vásárhely: Micske Ferenc, gyógyszer. Miskolc: Dr. Csahri Szabó István, gyógyszer. Pozsony: Heinrich Friggy, és Schoppe J. gyógyszer. Székesfehérvár: Dieblich György, gyógyszer. Szeged: Barcsay Károly, gyógyszer. Temesvár: Terezy István, gyógyszer. Temesvár, város: Jahner K. M. gyógyszer. a „magyar királyhoz”. Nagy-Szombat: Bogner Lajos. Szabadka: Jókai gyógyszer.

Minden gyógyszerár, valamint a fűszerkereskedések legnagyobb része raktáron tartja ezen „Életbalsamot.”

Megvizsgálható, nyílt és önzetlen
bizos gyógykezelés tekintetében
ez intézet különösen ajánlható.

Beküldetett.

Dr. Leimer
35 év óta fennálló
Fondules-intézetben

Pestben 3 dohottára 14. sz. sz. n. t. l. k. os, sőt által betegeségeket, az
önterőzőseknél minden követ-
kezményeit, teleltelenségek,
stomatitist, minden női beteg-
ségek, fehérfolyást és bőrbaj-
kat, rüh 2 óra alatt leválasztás,
biztosan, alaposan és gyorsan
gyógyít, anélkül, hogy a beteg
hivatásában akadályozza val-
amennyi csak sikerül gyógyítás
után fogad el tisztelődik.
Rendelté naponta k. u. 2—5-ig
és este 7—10 óráig.

Titkos betegségeket,

de különösen a
tehetatlenséget,
(elgyengült férfierőt)

továbbá bőrbajokat, vizelési nehézségeket, húgyveszté-
külségeket, friss és üdült nyárfolyást, a bajukorok teké-
lyeit és másodrendű bajukort minden alakjában, tar-
tós siker biztosítása mellett, bámulatos gyors-
sán és alaposan, minden hivatásigátolás és követ-
kezmények nélkül gyógyít

Dr. Ernst L., hasonszenvi orvos.
Budapest, kétsz. utca 24. sz. 1. emelet.

Nendeletti órák reggeli 9—12 és délutáni 1—4 óra.
Szamueli-egészségügyi-területen tartott, vagy eddig jól
esetleg házasulata folytatás a sinésnek és későbbesének
áldozatul esett egynégyet, ezen különösen Német- és Franciaor-
szágban már nagyhírvé vált gyógymód által tökéletesen hely-
reállítottam.

Ugyanott megkapható az egész Európában elterjedt híres
má: „Önégség”-ű új javító- és férfiak számára (ára 2 fr.)
Ezen má magyar, német és francia nyelven kapható, és annak
megszerzése minden férfian ajánlható.

Levelekre, ha díjtalanok is, lelkisimorotese-
válaszoltatik, miután tökéletes felgyógyulás előtt
semminemű orvosi díj el nem fogadatik.

A vadászat

kedvelőt figyelemzetem jóminőségű,
jutányos belölt vadász-fegyvereimre.

Kétesóví Lefaucheur fegyver, valódi Ruban-cső-
vel frt 25, 28, 35. — Kétesóví finomabb damasz-
csővel frt 38, 40, 50, 75. — Kétesóví Lancaster fegyver.
Rubancsövel frt 35, 40, 45, 50. — Kétesóví finomabb
damaszcsővel frt 55, 60, 70, 75. — Fegyverek csőszök-
nek, frt 6.50 7.50. — Kétesóví kapszis fegyverek frt 12.50,
15, 18, 20. — Werdli vontósvő ismételő golyós fegyver,
medve, vadkan, szarvas, nagy vad vadászatra 52 frt. —
Patronok. Cal. 16, 12.

Lefaucheur barna száza	1.50	1.90	frt.
1-ső minőségű zöld száza	1.80	2.20	
Lancaster barna száza	1.90	2.30	
1-ső minőségű zöld száza	2.10	2.50	

Töltény-folytások minden caliberű 1 doboz 200-ál 40 kr. — Párisi három-
felet tartalmazó doboza 65, 85 kr.

Uj. Nagy vadalkra Lefaucheur vagy Lancaster-töltényekbe 5-ös golyók
dobozba 90 kr. — Flobert fegyverek, társasági mulatsággal pá-
rosult, nem durranó, golyóval csőelővezéshez szabóban is, sorélt
kisebb madarakra, 12, 14, 16, 20, 26 frt. — Flobert pisztolyok
frt 7.50, 10, 12, 14.50. — Flobert töltények, 100 db golyós 50 kr.
frt 1.80, sorétes frt 1.50, 2.60. — Vas csőtölték kiugró böhözessel és
mozárul 9 frt. Vontósvő halvtölték revolverek 25 db tölténnyel, sima
5, 7, 9, frt, véssél 6, 8, 10 frt. Finomabb kiállításban 10, 14, 18,
20 frt. — 10 lovetű revolverek 25—40 frt. — Angol Bull-dog kis for-
májú erős lovetű revolverek 12, 14, 15 frt. — 10 lovetű biztonsági Lan-
caster revolver-fegyver 56 frt. — Revolver töltények 100 db 7 mm. 2. —
9 mm. 2.50, 12 mm. 3.50 frt. — Lancaster revolver töltények 100 db
7 mm. 3.20, 9 mm. 4.50, 12 mm. 5.20.

A vadászat egyéb kellei. Lefaucheur és Lancaster tölté-
készletek 1.50, 2.40 frt. Becsavaró gépek 3.75, 5 frt. Gyutacs beillesz-
tők frt 1, 2.85. — Töltény kivonók 50 kr., frt 1, 1.25. — Tölténytartó
övek frt 2, 3.50, 5. — Töltény-táskák kemény sárga angol bőrből frt
8.75, 12 frt. Vadász-táskák, vizhatlan kelmeből, chagrin, borjú és baga-
ria bőrből, frt 3.50, 4.50, 6, 8, 12 frt. nagyok nyulással frt 7.50, 10,
14.50. Lőportárcs biztonsági fedellel 1—6 fontnak 2.80—7 frt. —
Vadász-kürtök és jeladó spók 60 kr., 1, 2, 5, 10 frt. — Kutyanitók
korál nyakravallók frt 1.20, 1.50. — Kutyaevető szőrök és láncok
50 kr., 1, 2 frt. Kutya-ostorok frt 1, 3.50. — Ujvarosi agarász ostar
4, 10 frt. — Fegyver-szék 4.50, 12 frt. — Fegyvertök vagy szekré-
nyek egy és két fegyvernek 8, 15 frt. — Vadász-ékek, bot gyantát is
használtak frt 4.20, 6, 10 frt. — Berendezett pisztolyok 3, 5, 8 üve-
nek frt 9, 10.50, 13.50. — Vadász tapló sapkák 1 frt, postóból szőldelel
beszerve frt 1.70.

Vadász-disztárgyak természetű szarvas, ós, róka, vaddisznó
és egyéb állatfajok egész és fél nagyságban, 4.50, 7, 9, 15, 40 frt.

Lovalóg eszköök. Angol nyergek disznóbőrből frt 15, 20, 25,
35. — Angol kantárok frt 4.80, 8.50, kengyelvas szijjak frt 2.50, 3.60.
Kengyelvasok frt 1.60, 2.50; zablak frt 1.80, 3.50; trenzli 50 kr.
1 frt; kőtöfekek frt 2.50; sarkantyuk 80 kr., felcsatolható 2 frt; rhi-
noceros lovagló-intézői vesszők 70 kr, frt 1.20, 2.50; lömértékek 90 kr.
rugany ló-labmentők frt 2.25; istálló lámpások erős domboru üveggel
olajnak, tüznertes frt 1.70, 2.40, 2.90. — Lovaglasi gamacschnk rugany,
frt 3.50, fekete és sárga bőrből frt 4.50, 7.50.

GUMI az ösmert párisi czikkeket személyes oltalomra, házi szükségletre
és betegok ápolására. — Vízmentes eső öltönyök mind a két
oldalon hordhatók, újjakal és fedjefedő frt 10, 10.50 11. —
Bő kocsiok és iovaigó kőpönyekek, erős bésszel frt 14.30, 15.75, 17.25.
Világos és drapsinú kocsiok kőpönyekek frt 18, 19, 21.

Levélni próbamegrendeléshez az új képes árjegyzék mellé-
keltetik, meg nem felelő tárgyakat vissza vessz

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, Dorottya-
utca 1. szám.

Eskórt

(nehézkör) gyógyít levél ut-
ján Dr. Killisch külön-
leges orvos Dresdenában
(Neustadt). A legnagyobb
tapasztalat, mintán már
150b mint 11,000 esetet
gyógykezelt.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában
Budapesten (Ferencziek tere 3. sz.)
megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható:

Az elzárt gyámleány.

Vig elbeszélés.

IRTA DEGRÉ ALAJOS.
Ára 90 krajcozár.

TITKOLT SZERELEM

REGÉNY.

IRTA
IFJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr.

Ábrányinak e regénye a jelen társadalmi életből van me-
ritve. Meséje a magyar aristo-
kratia légkörében játszák, mely
légkör a maga jellemző saját-
ságaiban épp oly érdekfeszítőleg
mint művésziileg van jellemve.
Főalakjai gróf Dálnoki Albert
és neje Elza, és gróf Báthori
Aurél. Az Elza és Aurél közt
támadó szerelem, mely végzetes
erővel fejlődik, képezi a regény
alját. Nemcsak egy költőleg,
s minden részletében ragyogó
phantáziával, és mély reflexiók-
kal előadott történet ez, hanem
egyszersmind, egy lélektanai
probléma megoldása. Az t. i. hogy
bármily nemesek legyenek is az
egyének, bár mennyire szigorun
ellenőrizzék is érzelmeiket, a
szerelem szenvedélye képes föl-
dúlni a helyzet összhangját, s a
földült összhangban legőzöni
minden ellenállást: de ugyan-
akkor a saját bukása is elérke-
zik, s maga is megsemmisül.
Főllép a regényben az aristocra-
tikus osztálynak csaknem min-
den tipikus alakja, egy a férfi-
mint a nő-világból. A salonok
versengése, az aristokratikus él-
vek, szokások, és a kaszinói élet.
A regény első része egy bájos
szerelemi idyll, mely falun ját-
szik, s a szerelem fejlődése össze
van kötve a politikai élet har-
caival. A második kötet a sze-
mélyek csatája, mely Budapest-
társaság játszák. A regényben előfor-
dul, s egészen élethű alakok, s
érdekesebbélnél érdekesebb hely-
zetek rajzai, melyek mindvégig
nemcsak ébren tartják, de egé-
szen lebilincselik a figyelmet,
párosulnak a jeles szerzőnek
már általánosan e ismert és ked-
velt szellemes, szingzagad, és
ötlettektől ragyogó irásával, —
s egészen véve bármely érdekes
francia regénnyel kiállja a
versenyt, s a magyar regény-
irodalomnak díszére válik.

MOLIÉRE MŰVEI:

A pórul járt negédesek. Fordí-
totta Szász Károly 40 kr.
A szerelem mint orvos. Fordí-
totta Várad Antal. 40 kr.
A képzelt beteg. Ford. Berezik
Árpád 80 kr.
A szeleburdi. Ford. Paulay E.
— A kellethenek. Ford. Kemény K. — Scapin csinyei,
a Sicilliai. Ford. Puky J. Egy
kötetben frt 40 kr.
A nők iskolájának birálata.
Ford. Szász Károly. 40 kr.
Sganarella, vagy azt hiszi,
hogy meg van csalva. Fordí-
totta Szász Károly. 40 kr.
Továbbá:

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

a

MAGYARORSZÁG és a NAGYVILÁG

október—decemberi folyamára.

A folyó év harmadik negyede végéhez közeledve, tisztelettel fölkérjük amaz előfizetőinket, kiknek előfizetése e hóval lejár, szíveskedjenek megrendelésük mielőbb megújítani, hogy a lap pontos szétkülde fennakadást ne szenvedjen.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt 50 kr.
Félévre . . . . . 5 frt.

Az előfizetési pénzek (melyeknek elküldésére legcélszerűbb a postai utalványok használata) az Athenaeum kiadóhivatalához, Budapest, Ferenczié-ter, 3. sz. intézendők.

A „Magyarország és a Nagyvilág“
kiadóhivatala.

Előfizetési fölhívás

a

FŐVÁROSI LAPOK“-ra.

Szépirodalmi napilapunk az október—decemberi negyeddel fennállásának már tizenhatodik évfolyamát tölti be. E hosszú idő alatt mind az írói körök, mind az olvasó közönség egyre emelkedő meleg támogatásban részesíték. Szerkesztője Vadnai Károly tulajdonosa Tóth Kálmán jövőre is kéri és reméli a támogatást, minden törekvésüket oda irányozva, hogy a »Fővárosi Lapok« folyvást a művelt közönség kedvelt közlönye maradjon.

A lap kiadója, az Athenaeum-társulat, a csinos állításról és pontos szétküldésről gondoskodik s föliéri az előfizetések mielőbbi megújítását. Az október—decemberi évnegyed ára 4 frt, félévre 8, egész évre 16 frt. A felirandó czim ez: »A Fővárosi Lapok kiadó-hivatalába Budapestben.«

A „KIS LAP“ t előfizetőihez!

A folyó évnegyed végéhez közeledvén. kérjük a Kis Lap“ t. előfizetőit, kiknek előfizetésük e hóval lejár, szíveskedjenek megrendelésüket mielőbb megújítani, hogy a lap pontos szétküldése fennakadást ne szenvedjen.

A „Kis Lap“ előfizetési ára:

Félévre . . . . . 2 frt 80 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 40 kr.

Az előfizetési pénzek (melyek elküldésére legcélszerűbb a postai utalványok használata) az Athenaeum kiadóhivatalához, Budapest, Ferenczié-ter, 3. sz. intézendők.

A „KIS LAP“ kiadóhivatala.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUMKAKÖRE

czimű illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A NŐKEPZŐ-, GAZDASSZONY- ÉS NŐIPAREGYLET HIVATALOS
KÖZLÖNYERE.

Rövid pár szóban hívjuk fel lapunk pártolóit előfizetésük megújítására. Lapunk érdekes tartalma s mellékleteink gazdagsága ékesszólóbban ajánlják azt a leghangzatosabb phrázissal. A tömeges, kitartó pártolás, melyben részesültünk meghozta eredményét.

Párisi divatképeink, kitünő kivágott szabásrajzaink, stylszerű, színezett himző albumunk s a raadásul adott regény-melléklet oly közlönyt alkotnak lapunkból, melyvel szemben hazánkban concurrencziáról szó sem lehet.

Még csak arra kérjük tehát tisztelt előfizetőinket, lenének szívesek előfizetésüket minél előbb beküldeni, hogy a lap szétküldésében rendtelenség ne történjék.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra

Évenként . . . . . 10 frt
Félévenként . . . . . 5 frt
Negyedévenként . . . . . 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek az alulírt kiadóhivatalnak legcélszerűbben postautalvánnyal küldhetők.

A M. Bazár kiadóhivatala.

Jön a rozson át.

Regény.

Irta: Mathers B. Helén.

Angolból fordította

ZICHY KAMILLA.

Három kötet, ára 2 frt 40 kr.

»Jön a rozson át« az angol regényirodalom egyik legkedvesebb terméke. Irálya oly ellenállhatlanul vonzó, oly keresetlen friss-ség és közvetlen báj ömlik el minden során, hogy a ki egyszer elkezdte, nem bír többé megválni tőle, míg legalább háromszor nem olvasta. — Meséje egyszerű; mindössze csak egy fiatal leány szerelmét tárgyalja, azonban az olvasó keveset törődik az eseményekkel. Figyelmét egészen lekötik az egyes alakok, melyek oly élethíven vannak odaállítva, hogy velük sírunk s velük nevetünk, s szenvedéseiket, szenvedélyeiket egyaránt átérezzük. Dickens Florence-ja (Dombey és fia) óta nem találkoztunk regényben rokonszenvesebb, kedvesebb leányakkal, mint a minő Nelli, a »Jön a rozson át« hősnője. A valódi nőiesség bája ömlik el igénytelen s mégis oly nemes alakján; játszi kedélye, szívmelegsége mér a szenvedés napjaiban sem hagyják el soha, azon magas erkölcsi szempont, a melyen áll, erősíti küzdelemben és az ellenállás szívósságával ruhazza fel. A három kötetes regény szízelő megkapó, kedves képből tündeti élénk az angol családi életet, s az önző zsarnok apa egyik kitünően kidolgozott alakját képezi, mely függőszólván, a Deus ex machina, a mennyiben az előtte való rettegés minden bajnak és szenvedésnek indoka és előmozdítója lesz.

Az életből ellesve.

Beszélek.

Irta: JÓKAI MÓR.

Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tolu író ez újabb szépirodalmi dolozatának gyűjteménye oly gazdag és változatos arattalommal jelent meg mely alkalmat nyújt a közönségnek, hogy kedvencz írója sokoldalú tehetségének legkülönbözőbb sajtáságaival megismerkedhessék. Targyai tulajnyomólag az életből és pedig a magyar életből meriti ugyan, de pl. »Az ezertteddik éjszakában« átesap ama térre is, hol élénk képelete egészen szabadon röplülhet, míg a »Rendkívüli nőkben« a világ történe. nagy tárlházából keres anyagot Kiváló érdeket kölcsönöz a gyűjteménynek, hogy a közlemények tekintélyes része naplószerű följegyzés melyben a Jókainál oly megkapó közvetlenség ellenállhatlanul vonzza magával az olvasót. »Hajdan, most és valaha« cziműnek pl. a Svábhegy képezi színterét. Jókainak a kedvencz helye a hol, mint e közleménye végén elmerengve mondja, »pihenni akar.« A harmadik kötet főrészt olaszországi utazásának leírása tölti be, ritka megfigyeléssel, élénk színekkel, érdekes festett utirajz, melyben a klasszikus föld hatása az író lel-kére s a benyomás meleg költedélyére oly varázst kölcsönöz e kiváló bájjal írt memoirinak, mellyel kevés »utileírás« dicsekedhetik az irodalomban. — A változatoságban pártját ritkító, de mindenütt költői tartalmu gyűjtemény bizonyára a legkedvesebb olvasmányok egyike lesz a magyar közönség előtt.

Porzó

Tárczalevelei

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

Irta

ÁGAI ADOLF.

— 2 kötet. — 46 iv. —

Ára 4 forint.

E czikkek fölöl csak egy vélemény uralkodik: hogy azok úgy formában, mint tartalomnak a legjobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, guny, költői melegség, finom részletezés, szellemes játszásig, élénk színezés, könnyedség, felületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarosság, mely sehol sem válik porriássá — ezek azon tulajdonok, melyek e gyűjteménynek megadják súlyát és becsét.